

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید
جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور
ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی
گسترده ترو مستحکم تر باد همبستگی اکثریت اهالی
جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل
و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت
حکومت اسلامی در ایران

- دیدار فعالین اجتماعی با راحله راحمی پور داداخواه زندانی آزاد شده، در جمعه
10# اکتبر_روز_جهانی_نه_به_اعدام

- ۱۰ اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام

- تایید حکم اعدام احسان فریدی دانشجوی دانشکده فنی تبریز در دیوان عالی کشور

- تجمع اعتراضی کارگران ارکان ثالث شرکت نفت فلات قاره، لاوان

- گردهمایی انجمن صنفی معلمان فارس به مناسبت روز جهانی معلم

- احضار و پرونده سازی جدید برای معصومه سلیمانی، فعال مدنی، دارنده مدال برنز جهانی
مسابقات کشتی، داور بین المللی و مربی جودو و کشتی، با اتهام #تبلیغ_علیه_نظام

- عجله کن! وقت داره تموم می شه!

در جایی که تدارکات جنگی با ریاضت اقتصادی تأمین مالی می شود و راست افراطی در کمین نشسته
است، برای مقاومت، مسئله صلح باید با مسئله اجتماعی ترکیب شود.

***دیدار فعالین اجتماعی با راحله رحیمی پور دادخواه زندانی آزاد شده، در جمعه 10 اکتبر_روز_جهانی_نه_به_اعدام**

*** ۱۰ اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام**

اعدام، این حکم نهایی و غیرقابل بازگشت، در ایران به ابزاری نظاممند و فاجعه‌بار برای سرکوب، ارباب و کشتار دولتی تبدیل شده است، نه اجرای عدالت. در کشوری که سیستم قضایی‌اش در سایه عدم شفافیت، اعترافات اجباری تحت شکنجه و فقدان تضمین‌های اساسی دادرسی عادلانه عمل می‌کند، هر طناب داری نه اجرای قانون، بلکه اعدام کرامت انسانی و عدالت است. موج فزاینده این کشتارها، گواه روشن است که حکومت نه در پی حل مسئله جرم، بلکه به دنبال حذف و خاموش کردن است، و این چرخه باطل خشونت باید فوراً متوقف شود.

اعدام در ایران

فاجعه انسانی و رکورد شکنی در قتل حکومتی با در نظر گرفتن بافت حساس و چالش‌برانگیز قضایی و اجتماعی ایران، استدلال‌های کوبنده‌ای برای مخالفت با مجازات اعدام وجود دارد که فراتر از مسائل حقوقی، به حفظ کرامت انسانی و سلامت پایدار جامعه بازمی‌گردد.

۱. خطای سیستماتیک و جبران‌ناپذیر

نخستین و محکم‌ترین استدلال علیه اعدام در ایران، خطاناپذیر نبودن نظام قضایی است. در محیطی که دسترسی برابر به دادرسی و وکیل متخصص همواره تضمین‌شده نیست و پرونده‌ها غالباً بر پایه اعترافات اجباری اخذشده تحت شکنجه یا بدرفتاری شکل می‌گیرند، خطر اعدام فرد بی‌گناه همواره

وجود دارد. قضات، بازپرسان و مأموران اجرای قانون، انسان‌اند و امکان خطا یا تعصب همواره هست. اعدام به‌عنوان مجازاتی نهایی و غیرقابل بازگشت، هر خطای انسانی را به فاجعه‌ای جبران‌ناپذیر تبدیل می‌کند. حتی اگر یک مورد اعدام اشتباه رخ دهد، جبران آن ناممکن است و این خطر وحشتناک به‌تنهایی، توجیهی قوی برای الغای آن است.

۲. تبعیض، نابرابری و «قرعه‌کشی ناعادلانه»

اجرای مجازات اعدام در ایران اغلب تحت تأثیر عواملی چون طبقه اقتصادی، قومیت، نفوذ وکیل یا حتی هیجانات و جنجال‌های عمومی قرار می‌گیرد. در حالی که فرد مجرم در بستر فقر و اعتیاد و خشونت در همین سیستم متولد شده و رشد کرده و عامل بزه‌اش، همان حکومتی است که نابرابری و تبعیض را در جامعه نهادینه کرده، چرا باید به دار کشیده شود؟!

این روند، عدالت را از یک مسیر ثابت به یک «قرعه‌کشی ناعادلانه» تبدیل می‌کند، جایی که زندگی یک فرد به متغیرهای تبعیض‌آمیز و نامربوط وابسته است که از کنترل او خارج است. این سیستم نه تنها عدالت را اجرا نمی‌کند، بلکه نابرابری‌های ساختاری موجود در جامعه را بازتولید و تشدید می‌کند و این سؤال اخلاقی را پیش می‌آورد که آیا نظام قضایی واقعاً به دنبال عدالت است یا صرفاً اجرای سریع قانون بدون در نظر گرفتن زمینه‌های عمیق اجتماعی جرم.

۳. شکست در بازدارندگی و نهادینه‌سازی خشونت

ادعای اصلی طرفداران اعدام مبنی بر بازدارندگی آن از جرم، در واقعیت ایرانی نیز اثبات نشده است. نرخ جرم و جنایت‌های خشن، علیرغم اجرای مکرر این مجازات، کاهش معناداری را نشان نداده است. مجرمان در لحظه ارتکاب جرم، معمولاً به عواقب بلندمدت اعدام فکر نمی‌کنند. بنابراین، اعدام نه به‌عنوان یک عامل بازدارنده عقلانی، بلکه بیشتر به‌منزله اقدامی انتقام‌جویانه دولتی عمل می‌کند که در سطح اخلاقی و فلسفی، ارزش ذاتی زندگی انسان را تنزل داده و چرخه خشونت را تقویت می‌کند. دولتی که برای اجرای عدالت، خود اقدام به کشتن شهروندانش می‌کند، پیام خطرناکی مبنی بر قابل‌توجیه بودن خشونت برای حل مشکلات را به جامعه می‌فرستد.

۴. رکورد بی‌سابقه کشتار حکومتی: زنگ خطر مجموعه فعالان

آمار منتشرشده توسط مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران (مجموعه فعالان) در پی روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام، ابعاد فاجعه را آشکار می‌سازد. در یک سال (۱۰ اکتبر ۲۰۲۴ تا ۸ اکتبر ۲۰۲۵)، دست‌کم ۱۵۳۷ نفر در ایران اعدام شده‌اند. این آمار ۸۶ درصد افزایش نسبت به دوره پیشین را نشان داده و بالاترین رقم ثبت‌شده در دهه اخیر محسوب می‌شود.

جزئیات نگران‌کننده این آمار عبارتند از:

* بیش از ۹۴٪ از این اعدام‌ها به‌صورت مخفیانه و بدون اعلام رسمی صورت گرفته‌اند که نشان‌دهنده تلاش آگاهانه حکومت برای پنهان کردن ابعاد واقعی خشونت است.

* ۳ کودک-مجرم و ۴۹ زن (با افزایش ۱۱۳٪ نسبت به سال قبل) اعدام شده‌اند.

* اعدام‌های مرتبط با جرایم مواد مخدر (۴۸.۳٪) و قتل (۴۳.۵٪) بخش عمده این کشتارها را تشکیل می‌دهند.

این ارقام تأکید می‌کنند که اعدام در ایران به ابزاری نظام‌مند برای ترساندن، سرکوب و حذف تبدیل شده است. جامعه‌ای که ادعای تمدن و اخلاق دارد، باید با اتکا به ابزارهایی مانند حبس ابد بدون امکان آزادی، خود را از خطرناک‌ترین مجرمان محافظت کند، بدون اینکه خود به سطح قاتلان تنزل یابد. الغای اعدام گامی ضروری برای تحقق نظامی قضایی است که به شان همه انسان‌ها احترام می‌گذارد و بر عدالت واقعی و اصلاح متمرکز است.

اتحاد بازنشستگان

***تایید حکم اعدام احسان فریدی دانشجوی دانشکده فنی تبریز در دیوان عالی کشور**

حکم اعدام احسان فریدی، دانشجوی ۲۲ ساله رشته مهندسی ساخت و تولید دانشکده فنی تبریز در دیوان عالی کشور، تایید شد

روز پنج‌شنبه ۱۷ مهرماه ۱۴۰۴ سینا یوسفی وکیل دادگستری در حساب خود خبر از تایید حکم اعدام احسان فریدی داد.

روند بازداشت و تغییر اتهامات

به گفته منابع مطلع، اتهام اولیه احسان فریدی «تبلیغ علیه نظام» عنوان شده بود. او پس از بازجویی اولیه و صدور قرار وثیقه به‌طور موقت از بازداشت آزاد شد. اما تنها ۴۰ روز بعد، به شعبه ۱۵ بازپرسی تبریز به ریاست سیدعلی موسوی احضار و بار دیگر بازداشت شد. در این مرحله، اتهام او به «افساد فی‌الارض» تغییر یافت — تغییری که مسیر پرونده را به‌کلی دگرگون کرد و عملاً او را در معرض مجازات مرگ قرار داد.

منابع نزدیک به خانواده فریدی اعلام کرده‌اند که جلسات دادگاه در شرایطی برگزار شده که وکیل مدافع اجازه دسترسی کامل به پرونده و دفاع مؤثر را نداشته است. همچنین، شواهدی از فشارهای روانی و تهدیدهای مکرر علیه احسان در دوران بازداشت گزارش شده است. او چندین بار در تماس‌های تلفنی کوتاه با خانواده‌اش اعلام کرده که بازجویی‌ها همراه با تهدید و ارباب بوده و اعترافاتی که از او گرفته‌اند، تحت فشار و اجبار صورت گرفته است.

منبع: کانال بیدارزنی

***تجمع اعتراضی کارگران ارکان ثالث شرکت نفت فلات قاره، لاوان**

جمعه ۱۸ مهر ۱۴۰۴

همکارانمان در لاوان در اعتراض به وعده های پوچ و بی اساس نمایندگان مجلس در خصوص حذف پیمانکاران مفتخور نفت و عدم رعایت مفاد رای ۳۱۸۸ دیوان در پرداختهای مزدی، دست از کار کشیده و تجمع نمودند.

خشم عمومی همکاران در اعتراض به سخنرانی یکی از اعضای مجلس تشخیص مصلحت نظام در خصوص عدم امکان حذف شرکت های پیمانکاری نفت با توجیه بار مالی آن، گفتمان اعتراضات گسترده کارگران ارکان ثالث را مطرح نموده، همکاران با صدور بیانیه هایی خطاب به مسوولان حکومتی نسبت به عواقب دروغین بودن وعده ها التیماتوم دادند.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیر رسمی نفت (ارکان ثالث) از اعتراضات همکاران در لاوان و تمامی بخش های نفت حمایت و پشتیبانی می نماید.

***گردهمایی انجمن صنفی معلمان فارس به مناسبت روز جهانی معلم**

جمعی از فرهنگیان فارس در یک گردهمایی و کوهپیمایی ضمن گرامیداشت #روز_جهانی_معلم ، یاد معلمان زندانی

#جواد_لعل_محمدی

#هاشم_خواستار

#محمد_حسین_سپهری

#مسعود_فرهیخته.

را گرامی داشتند و از زحمات فعالین صنفی معلمان فارس و همچنین معلمان هزینه داده قدردانی کردند.

آنها همچنین در این گرد همایی بیان داشتند که بر ادامه راه تمام تشکلهای صنفی و جمع شدن حول محور اتحاد تا رسیدن به حقوق قانونی معلم و دانش آموزان همچنان هستند و می مانند

#حق_تشکل_یابی

#روز_جهانی_معلم

#عدالت_آموزشی

#معلم_زندانی

هستیم بر آن عهدی که بستیم

انجمن صنفی معلمان فارس

*احضار و پرونده سازی جدید برای معصومه سلیمانی، فعال مدنی، دارنده مدال برنز جهانی مسابقات کشتی، داور بین المللی و مربی جودو و کشتی، با اتهام #تبلیغ_علیه_نظام

احضار و پرونده سازی جدید برای معصومه سلیمانی

معصومه سلیمانی با انتشار احضاریه خود در استوری اینستاگرام، نوشت:

نمی‌دونم سازمان‌های بین‌المللی و حقوق بشر کجا هستند؟!

نمی‌بینن یه زن باردار بایه کودک یکساله رو چجوری تحت فشار روحی و روانی می‌زارن!!

معصومه سلیمانی زندانی سیاسی سابق، پیش از این نیز بارها از سوی نهادهای امنیتی و قضایی تحت فشار، احضار، بازجویی و حبس بوده است.

برگرفته از کانال ندای زنان ایران

***عجله کن! وقت داره تموم می‌شه!**

در جایی که تدارکات جنگی با ریاضت اقتصادی تأمین مالی می‌شود و راست افراطی در کمین نشسته است، برای مقاومت، مسئله صلح باید با مسئله اجتماعی ترکیب شود.

نوشته اولریکه ایفلر.

«پاییز اصلاحات»

ماتئو چیامبلی/رویترز ،

ترجمه : محسن خوشبین

اتحادیه‌های کارگری در ایتالیا راه را نشان می‌دهند :

اعتصابات و محاصره‌ها علیه همدستی در نسل‌کشی در غزه (نایل، ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۵)

یک کنفرانس بین‌المللی صلح از ۴ تا ۵ اکتبر در پاریس برگزار شد. این رویداد به ابتکار ژروم لگاور و جان ریس برگزار شد. لگاور عضو پارلمان فرانسه از حزب «فرانسه تسلیم‌ناپذیر (LFI)» است. ریس سخنگوی «ائتلاف توقف جنگ» بریتانیا است. به مدت دو روز، نمایندگان عمدتاً اروپایی در مورد چالش‌های ایجاد یک جنبش صلح بین‌المللی بحث کردند. تمرکز بر اعتراض به نسل‌کشی در غزه بود. این نه تنها به آزمونی برای جهانی بودن «ارزش‌های غربی» تبدیل شده است، بلکه قدرتمندترین بیان زوال غرب نیز هست. با انجام این کار، نخبگان غربی نشان می‌دهند که تا چه حد حاضرند برای جلوگیری در از دست رفتن روزافزون ارزش‌های خود (غرب) پیش بروند.

اما آنها به طور فزاینده‌ای با مقاومت روبرو می‌شوند. در سراسر جهان، تعداد کسانی که با فلسطین همبستگی دارند و در کنار مردم آنجا ایستاده‌اند، رو به افزایش است. در جنوب جهانی، آنها تظاهرات می‌کنند زیرا می‌دانند که ظلم و ستم غرب چه عواقبی دارد. در شمال، به این دلیل است که مردم احساس می‌کنند انکار یک کشور فلسطینی به آنها نیز مربوط می‌شود: اینها همان دولت‌هایی هستند که بی‌وقفه به اسرائیل سلاح می‌دهند، همان‌هایی که سعی می‌کنند با کاهش هزینه‌های اجتماعی، مقررات‌زدایی و نژادپرستی آنها را سرکوب کنند.

بنابراین، بر اساس اجماع بحث در پاریس، مهم‌ترین وظیفه جنبش صلح باید متحد کردن عناصر متنوع خود در یک تظاهرات قدرتمند در خیابان‌ها باشد. صلحی که به نفع طبقه کارگر باشد - چه در غزه یا اسرائیل، چه در روسیه یا اوکراین، چه در ایالات متحده یا آلمان - در پشت میز مذاکره مسئله اصلی مورد مذاکره ، آنچه که مورد گفتگو نیست ، مسئله نظامی‌گری و جنگ‌طلبان و اقدامی که باید اعمال شود، است. زیرا راه حل بحران سرمایه‌داری، که در پس پویایی رو به رشد جنگ نهفته است، کمتر و کمتر با صلح سازگار است. نه تنها جنگ ، که باید با آن مبارزه کرد، بلکه نابرابری رو به رشد، امتیازات عده‌ای معدود، فرسایش دموکراسی و فروپاشی قریب‌الوقوع آب و هوا نیز باید با آن در این مبارزه مطرح شود!

زیرا صلح چیزی بیش از فقدان جنگ است!

بنابراین عامل تعیین‌کننده، موفقیت در رهایی جنبش کارگری از چنگال دولت‌های مربوطه‌شان خواهد بود، دولتی که از طریق ریاضت اقتصادی و حملات طبقاتی، هزینه‌های آماده‌سازی جنگی خود را تأمین می‌کند! اعتصابات عمومی اخیر در ایتالیا نشان داده است که می‌توان مسائل اجتماعی و صلح را با هم آشتی داد. به عنوان مثال، کارگران بارانداز از بارگیری تجهیزات نظامی به مقصد اسرائیل خودداری کردند - زیرا نمی‌خواستند در نسل‌کشی همدست شوند، اما همچنین به این دلیل که کار با کانتینرهای پر از مواد منفجره، سوالات اساسی در مورد ایمنی شغلی ایجاد می‌کرد.

ریس در آخرین تجمع در پاریس در حضور حدود ۴۰۰۰ فعال صلح گفت: بنابراین بسیج طبقات کارگر در سراسر جهان وظیفه اصلی جنبش صلح است. وی با اشاره به ظهور راست افراطی در شرایط ناامنی فزاینده افزود:

"اما عجله کنید! زمان بسیار مهم است!"

akhbarkargari2468@gmail.com